

свѣта, които достатъчно е само да те погледнатъ, и тѣхниятъ погледъ да ти донесе нѣкое голѣмо нещастие. Такива хора не носятъ нѣщо добро. И ако ти си дързодѣлецъ на примѣръ, като те погледне такъвъ единъ човѣкъ, не се минава и много врѣме, ржката ти се отсича. Такива хора, като посѣтятъ дюкяна ти само единъ пжтъ, цѣлъ мѣсець слѣдъ това никой не влиза въ него. Казвате: какво се случи, че никой не ми влиза вече въ дюкяна? — Влѣзалъ е нѣкой отъ тия благообразнитѣ, отъ културнитѣ хора и е задигналъ всичко отъ тебе.

За въ бждеще когато искатъ да назначатъ нѣкждѣ нѣкой учитель, азъ бихъ далъ слѣдната максима: да се избере една комисия, която да слѣди, какъвъ резултатъ ще произведе явяването на назначения учитель между дѣцата. Безъ да знае той, тѣ ще го наблюдаватъ три пжти въ врѣме на прѣподаването му. Тази комисия ще слѣди какво желание ще се яви у дѣцата му когато излѣзатъ извънъ класната стая: дали тѣ ще взематъ да четатъ нѣкоя книжка, или ще започнатъ да играятъ и да се биятъ. Ако четатъ помежду си, значи този учитель е на мѣстото си, но ако се биятъ, той е единъ обикновенъ учитель. Всѣки учитель трѣбва да носи нѣщо свещено въ ума си. А ние днесъ повѣрjваме своитѣ дѣца безразборно на този или на онзи учитель. Казвате: учитель е този човѣкъ! Съврѣменнитѣ учители трѣбва да учатъ дѣцата си, но какъ ще ги учатъ? Ако днесъ нѣкой учитель си позволи да изведе дѣцата на слънце, казватъ: този учитель е идолопоклонецъ. Ако ги остави въ класната стая да дишатъ пра-